

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 348/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

<i>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>
--

wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 16 lutego 2023 roku sygn. akt II K 987/22
--

<i>Podmiot wnoszący apelację</i>

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

<i>Granice zaskarżenia</i>

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. zarzut naruszenia przepisów postępowania mającego wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, a mianowicie:</p> <p>- art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez niedostateczne uwzględnienie okoliczności korzystnych dla oskarżonego, które wyniknęły na rozprawie głównej w dniu 16 lutego 2023 roku w zakresie wniosku obrony</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

o uzupełniającą opinię psychiatryczną wobec niepełności i niejasności opinii,

-art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niewzięcie pod uwagę uzasadnionych wątpliwości co do winy oskarżonego , mimo że cierpi on na chorobę psychiczną, wskazywał że nie rozumie tego zdarzenia i kwestionuje zasadność wyroku, co wskazuje na jego zaburzenia świadomości,

- art. 170 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez oddalenie wniosków dowodowych obrońcy o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii psychiatrycznej oskarżonego pomimo, że opinia psychiatryczna była niepełna, zawierała stwierdzenia, które nie były kategoryczne, co powoduje że opinia miała braki wymagające uzupełnienia gdyż stwierdzał , że choroba nie miała większego wpływu na jego poczytalność, co nie oznacza, że nie miała żadnego wpływu, a to oznacza wystąpienie braku wymagającego jej uzupełnienia,

- art. 201 k.p.k. poprzez niezasadne uznanie, że jedynie niezadowolenie strony było podstawą kwestionowania opinii psychiatrycznej, podczas gdy wykazano istotne

jej uchybienia powodujące braki, niejasności i sprzeczności, w tym brak kategoryczności, brak wskazania jaki dokładnie wkład w to zdarzenie miała choroba psychiczna oskarżonego,

- art. art. 410 k.p.k. poprzez błędną podstawę dowodową wyroku, polegającą w konsekwencji na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony ponosi winę za przestępstwo, podczas gdy nie tylko cierpi na chorobę psychiczną ale też wydana w sprawie opinia psychiatryczna jest niepełna i nie do końca jasna, wymagająca uzupełnienia i potwierdzenia,

2. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na treść orzeczenia, będący wynikiem ww. uchybień procesowych, polegającego na przyjęciu, że osoba z chorobą psychiczną może ponosić odpowiedzialność karną, tym bardziej w sytuacji gdy wydana opinia psychiatryczna jest niejasna a uzasadnienie wyroku nie wskazuje istotnej okoliczności, że choroba psychiczna mogła mieć jakiś wpływ (nawet jeśli nie był on większy) na zdarzenie,

3. na wypadek nieuwzględnienia

	<p>powyższych zarzutów zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. poprzez przyjęcie błędnej kwalifikacji z art. 244 k.k. i jego błędnej wykładni, nawet w przyjętych i ustalonych przez sąd faktach, mimo braku znamienia zawinienia oskarżonego, a zatem wyrok nie odpowiada prawu</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd pierwszej instancji procedował w stosunku do oskarżonego M. K. prawidłowo. Poddał analizie zebrane dowody oraz przekonująco, zgodnie ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego przedstawił na jakich przesłankach faktycznych i prawnych oparł swe przekonanie o wiarygodności dowodów, które włączył do podstawy faktycznej wyroku i dlatego nie dał wiary dowodom przeciwnym. Wnioski sądu merytorycznego zostały wyprowadzone z całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego (art. 410 k.p.k.), zgodnie z dyrektywami prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) i bezstronności (art. 4 k.p.k.), a zatem – wbrew wywodom apelacji - nie wykraczają poza</p>		

granice ocen zakreślonych dyspozycją przepisu art. 7 k.p.k. i w żadnym razie nie noszą cech dowolności.

Zarzuty skargi apelacyjnej dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonego M. K. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, są chybione. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, w oparciu o sporządzoną w przedmiotowej sprawie opinię sądowo - psychiatryczną, że oskarżony cierpi na chorobę psychiczną pod postacią schizofrenii paranoidalnej, obecnie w stadium remisji z uwagi na regularne leczenie ambulatoryjne. Jest on ponadto osobą uzależnioną od alkoholu i innych środków odurzających pod postacią marihuany i amfetaminy. Nie popełnił przypisanego mu czynu z pobudek psychotycznych ani pod wpływem imperatywów, zaś choroba psychiczna oskarżonego nie miała wpływu na jego przestępne działanie ani też na poczytalność w chwili zdarzenia.

Stwierdzenie zawarte w opinii sądowo - psychiatrycznej o nie wywieraniu przez zdiagnozowaną chorobę psychiczną "większego wpływu" na postawę oskarżonego wobec porządku prawnego, jak i na jego zdolność

rozumienie znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, należało ocenić jako pomijalne w rozważanym kontekście. Tak też postąpił sąd merytoryczny zasadnie oddalając wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii sądowo - psychiatrycznej, z uwagi na brak podstaw do kwestionowania jej kompletności i jasności.

Kwestionowanie dowodu z opinii biegłych wymaga wykazania, że jest ona niepełna, niejasna, czy też zawiera wewnętrzne sprzeczności, była oparta na błędnych przesłankach, bądź nie odpowiada aktualnemu stanowi wiedzy w danej dziedzinie lub też jest sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania. W realiach przedmiotowej sprawy słusznie sąd rejonowy uznał, że opinia wydana przez biegłych lekarzy psychiatrów udziela wyczerpującej odpowiedzi w zakresie tezy dowodowej określonej w postanowieniu o powołaniu tychże biegłych, a w szczególności stwierdza, że poczytalność M. K. tak w czasie czynu, jak i w trakcie postępowania, nie budzi wątpliwości. To wszystko powoduje, że konkluzja tegoż sądu,

<p>co do spełnienia przez kwestionowaną opinię wymogów określonych treścią przepisu art. 201 k.p.k. i przyznania jej waloru wiarygodności jest słuszna, zaś podniesione zarzuty naruszenia przepisów postępowania nie mogły odnieść oczekiwanego skutku. Sąd rejonowy trafnie ocenił wartość dowodową tejże opinii, a autor apelacji nie doprowadził do zdyskredytowania wniosków wyprowadzonych z oceny tego dowodu. Dlatego też prawidłowe były ustalenia sądu pierwszej instancji co do braku w odniesieniu do oskarżonego warunków z art. 31 § 1 k.k., a co za tym idzie przypisanie mu działania z winy umyślnej w zakresie czynu z art. 244 k.k. znajduje podstawy prawne i faktyczne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek nie jest zasadny z przyczyn podanych powyżej.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	<p>Sąd odwoławczy z urzędu dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. K. zaskarżonym wyrokiem w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za podstawę prawną skazania przyjął art. 244 k.k., a obok niego art. 4 § 1 k.k.(eliminując z niej przepisy art. 180a k.k.i art. 11 § 2 k.k.), - za podstawę prawną wymiaru kary pozbawienia wolności przyjął art. 244 k.k. (eliminując z niej art. 11 § 3 k.k.).
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Jedyną podstawą faktyczną wydania przez Starostę (...) decyzji z dnia 2 czerwca 2022 roku nr (...) (karta 25 - 26) o cofnięciu oskarżonemu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi na okres 5 lat, był orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 7 kwietnia 2022 roku sygn. akt II K 501/22 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Dlatego w takiej sytuacji zbieg przepisów art. 244 k.k. i art. 180a k.k. jest pozorny (patrz komentarz do Kodeksu Karnego w zakresie art. 180a k.k. pod redakcją Lecha Gardockiego oraz komentarz do Kodeksu Karnego w zakresie art. 180a k.k. pod redakcją Włodzimierza Wróbla i Andrzeja Zolla publ. Legalis).</p> <p>Zbieg kumulatywny może zachodzić pomiędzy art. 244 k.k. i art. 180a k.k. gdy sprawca prowadzi pojazd mechaniczny po drodze publicznej naruszając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i obowiązuje go decyzja o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami ale z powodu przekroczenia limitu punktów karnych za wykroczenia drogowe, czy też z powodu braku poddania się badaniom psychologicznym, nie zaś kiedy jej podstawą jest tylko i wyłącznie orzeczenie zakazu, za które sprawca ponosi odpowiedzialność karną i karę na podstawie art. 244 k.k.</p> <p>Dlatego sąd odwoławczy za podstawę prawną skazania przyjął art. 244 k.k., a obok niego art. 4 § 1 k.k. (z uwagi na zmianę kodeksu karnego w zakresie art. 43a § 2 wprowadzoną ustawą o zmianie ustawy - Kodeks Karny Wykonawczy oraz niektórych innych ustaw z dnia</p>	

<p>6 sierpnia 2022 roku - Dz.U. z 2022 r. poz. 1855, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2023 roku i jest mniej korzystna dla oskarżonego), zaś za podstawę prawną wymiaru kary pozbawienia wolności przyjął art. 244 k.k.</p> <p>Oskarżony inkryminowanym czynem naruszył także decyzję Starosty (...) z dnia 2 czerwca 2022 roku nr (...) (karta 25 – 26) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Ustalenie to było zgodne z prawdą, a więc nie zaistniały podstawy do usuwania go z opisu czynu przypisanego M. K..</p>	
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Utrzymane w mocy zostały wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku, za wyjątkiem kwalifikacji prawnej czynu i podstawy prawnej wymiaru kary pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>W zakresie utrzymanym w mocy zaskarżony wyrok jest słuszny, a zarzuty skarżącego są chybione.</p>	
<p>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za podstawę prawną skazania przyjął art. 244 k.k., a obok niego art. 4 § 1 k.k., - za podstawę prawną wymiaru kary pozbawienia wolności przyjął art. 244 k.k. 	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

Powody zmiany zaskarżonego wyroku zostały przedstawione w pkt. 4.1. niniejszego opracowania.	
--	--

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd odwoławczy zasądził na rzecz adwokata I. M. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, a ustalił je na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 11 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, przy uwzględnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21.
3.	Sąd okręgowy zwolnił oskarżonego M. K. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa. Wydając niniejsze rozstrzygnięcie miał na względzie, zgodnie z przesłankami określonymi w art. 624 k.p.k. trudną sytuację majątkową oskarżonego oraz orzeczenie kary pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym.

PODPIS

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego M. K.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o winie oskarżonego	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana